Pregaria.cat

Entrada

Bellesa

Per Lluis Salinas el dj., 19/02/2026 - 08:30

La quaresma ja ha començat i la Berta, una amiga, m'ha regalat un llibre per viure-la més a fons. El llibre és *Autorretrato con radiador*, de Christian Bobin. Sincerament, mai hagués pensat que un llibre així m'ajudaria a treure tot el suc a la quaresma, però a poc a poc vaig entenent el perquè del regal.

Autorretrato con radiador és un diari que intenta trobar la profunditat del goig en la monotonia del dia a dia, la soledat o la pèrdua d'allò que estimem. És un llibre ben curiós. Fa pocs dies, per exemple, vaig trobar això (correspon al dimarts, 31 de desembre i la traducció és meva):

"Cada matí tinc una cita amb la bellesa del món. La bellesa del món està asseguda davant meu. La bellesa del món canvia de cadira tots el dies. La bellesa del món, quan em vaig despertar, estava recolzada, somniadora, al portal blanc d'una casa a l'altre cantó del carrer. Ahir, la bellesa estava asseguda amb un vestit de sastre en les flors que acabava de comprar, roses de color blanc crema. La bellesa del món és discreta, coneix l'esplendor de la humilitat. La bellesa del món sap tombar-se invisible i passar d'incògnit sobre les ales de Mozart o en les carreres de Bach. La bellesa del món tampoc rebutja el jazz. La bellesa del món és formosa perquè no rebutja res. Tot és refugi, temple, escena. La bellesa del món ha posat aquest matí les seves mans de neu sobre la meva espatlla. M'ha mirat fixament als ulls, m'ha dit: tu, tu tindries que fer com jo, dormir molt de temps, morir molt de temps, una cura d'absència i de silenci, mira què bé que queda. I la bellesa del món es va posar a ballar a sobre de la meva taula de treball -una dansa maldestra, encantadora. Vaig somriure. Vaig preparar-me una tercera tassa de cafè, les dues primeres no compten, les dues primeres mai compten. La bellesa del món es va asseure a la vora de la tassa, em va dir: endevina d'on ve la meva joia. No ho sé, li vaig respondre, aparta't una mica, no vull empassar-te amb el cafè. La bellesa del món va esclatar rient, va fer la visita de la casa, va posar el nas als meus quaderns, va recollir un jersei que havia caigut de la cadira, va treure el cap per la finestra, es va girar cridant: la meva alegria, saps, és perquè desespero i espero al mateix temps, en cada segon, em va bé a la cara, no et sembla? Després, la bellesa del món se'n va anar en totes direccions a la vegada i jo vaig anar a preparar una quarta tassa de cafè".

I jo penso, és possible viure la quaresma des d'aquest punt de vista? Pot la bellesa ajudar-nos a preparar-nos pel tridu pasqual?

En un principi, no m'ho semblava massa. La cendra que ens imposen el dimecres quan comença la quaresma no seria el primer que relacionaria amb la bellesa. La cendra ens recorda que som fràgils, que som pols. Però no som només pols. Som pols estimat. Perquè no és la nostra fortalesa el que ens aixeca, sinó l'amor de Déu. I aquestes setmanes tenim la tasca de descobrir la bellesa d'aquest amor despullat de tot el que li anem afegint durant l'any.

"Converteix-te i creu en l'Evangeli". Converteix-te i creu en l'amor. Converteix-te i troba bellesa en aquest amor sense límit que Déu ja t'ha regalat.

(Imatge de: https://elcuadernodigital.com/2022/03/30/rescoldo-bajo-la-ceniza/)